

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **F. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti sdělením žalovaného ze dne 25.10.2011 č.j. KUOK 118669/2011, ze dne 28.11.2011 č.j. KUOK 128942/2011 a ze dne 5.12.2011 č.j. KUOK 133697/2011,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu dne 21.2.2012 domáhá, aby soud pro nezákonnost zrušil sdělení žalovaného ze dne 25.10.2011 č.j. KUOK 118669/2011, ze dne 28.11.2011 č.j. KUOK 128942/2011 a ze dne 5.12.2011 č.j. KUOK 133697/2011.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).

Pojem „rozhodnutí“ je definován pro účely soudního přezkumu v § 65 odst. 1 s.ř.s., kdy rozhodnutím je podle této definice úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

Krajský soud se proto zabýval otázkou, zda napadenými sděleními či některým z nich nebyla založena, změněna, zrušena či závazně určena žalobcova práva či povinnosti.

Soudu je z jeho dosavadní činnosti (ze spisu 22 A 8/2012) známo, že:

- sdělením ze dne 25.10.2011 č.j. KUOK 118669/2011 žalovaný žalobci sdělil:
 - že pokládá za zákonné právní hodnocení Městského úřadu Javorník (dále jen „stavební úřad“), že částečná nezbytná oprava nejvíce narušené části obvodového panelu bytového domu je změnou dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stav. zák.“), nejedná se o údržbu stavby ve smyslu § 3 odst. 4 stav. zák.;
 - že stavebním orgánům nepřísluší hodnotit, zda se jedná o „technické zhodnocení stavby“, když tento pojem stavební předpisy neužívají;
 - že stavební úřad žalobci neznemožnil žádné práce, pokud mu sdělil, že jím zamýšlené stavební práce nevyžadují žádného povolení ani ohlášení;
 - že stavební úřad neučinil žádné jednání, jímž by nerespektoval usnesení Okresního soudu v Jeseníku ze dne 16.3.2011 č.j. 10 C 160/2010-28, když se ve svém sdělení zaměřil jen na posouzení žalobcova stavebního záměru z hledisek stavebního zákona a přitom sám žalobci žádnou povinnost neuložil;
- sdělením ze dne 28.11.2011 č.j. KUOK 128942/2011 žalovaný žalobci sdělil, že žalobcem podaná žádost ke stavebnímu úřadu není žádostí o stavební povolení podle stavebního zákona, přičemž žalobcem požadované stavební úpravy nevyžadují povolení ani ohlášení; stavebním úřadem není žádné stavební řízení vedeno;
- sdělením ze dne 5.12.2011 č.j. KUOK 133697/2011 žalovaný žalobci sdělil, že žalobcovo podání ze dne 25.11.2011 vyhodnotil jako podnět ke zrušení sdělení ze dne 25.10.2011 č.j. KUOK 118669/2011 ve smyslu § 156 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění, přičemž však žalovaný stále považuje sdělení ze dne 25.10.2011 č.j. KUOK 118669/2011 za souladné s právními předpisy, a proto nejsou dány důvody k jeho zrušení.

Krajský soud vyhodnotil všechna tato sdělení a dospěl k závěru, že žádným z nich nebyla založena, změněna, zrušena či závazně určena žalobcova práva či povinnosti. Žalobci nebylo napadenými sděleními ničeho uloženo, přikázáno, zakázáno, povoleno, nepovoleno, nebyl s jeho stavebním záměrem vysloven souhlas či nesouhlas, ani o žádném jeho právu nebylo závazně deklarováno, že by tu bylo či nebylo. Napadenými sděleními sice žalovaný sděluje žalobci svůj právní názor na právní hodnocení žalobcova stavebního záměru, žalovaný však v těchto sděleních z tohoto názoru ničeho nevyvozuje tak, že by žalobci cokoli ukládal, přikazoval, zakazoval, povoloval, nepovoloval, s jeho záměrem souhlasil či nesouhlasil, příp. o nějakém právu žalobce závazně deklaroval, zda tu je či není.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že žádné z napadených sdělení není „rozhodnutím“ ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., t.j. aktem správního orgánu, který by podléhal přezkumu ve správním soudnictví. Proto krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl i první z žalobních požadavků.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 1. března 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu